

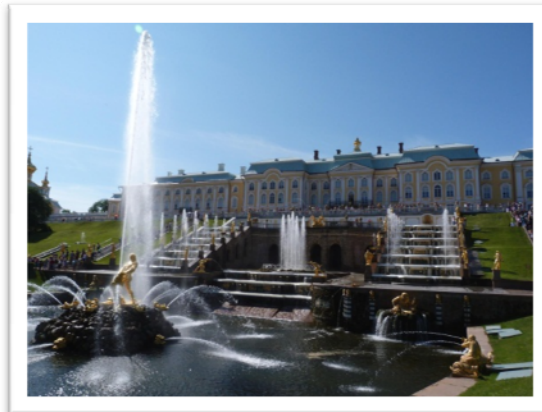
Fehér éjszakák, paloták, borostyán

Idén a nyaralást egy emlékezetes körút jelentette, mely során Európa számos országában jártunk. Alapvetően a tavalyi Országos Angol Nyelvű Földrajzversenyen nyert jutalom biztosította a lehetőséget, hogy egy szervezett, csoportos úton vegyek részt. A fő cél a balti országok és Szentpétervárt megtekintése volt, de még Finnország déli részét is érintettük.

Július elsején indultunk hosszas utunkra, melyet egy pécsi utazási iroda szervezett. Igazi kalandnak ígérkezett az előttünk álló 2 hét, mivel eddig még sosem volt részem csoportos kiránduláson. A buszon éjszakázás után Varsóban, Lengyelország fővárosában kezdtük a városnézést. Nem időzhettünk sokat, az éjjelt már a Mazuri-tavak vidékén töltöttük. A következő pár napban végigutaztunk a Baltikumon, ami Litvániát, Lettországot és Észtországot foglalja magába. Nemzeti parkokban, kastélyokban és egyéb nevezetességekben is megfordultunk.

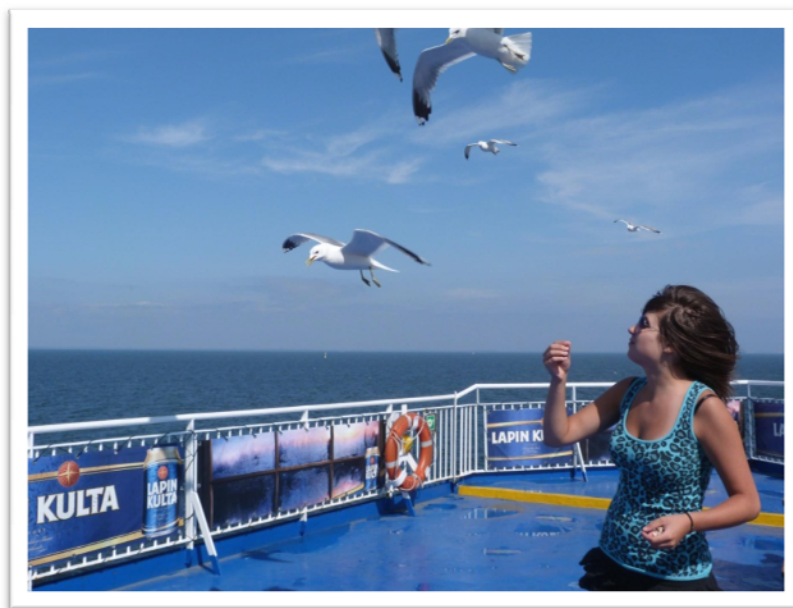
Körülbelül a negyedik nap értük el Szentpétervárt, ami számomra az utazás fénypontját jelentette. Bár az észt-országi határon nehézségekbe ütköztünk (mindössze 4 órát álltunk, mire átengedtek), a több milliós nagyváros, csodás épületeivel bőven kárpótolta bennünket. Itt három napot töltöttünk: az elsőt Petrodvorec lélegzetelállító kastélyát jártuk be, amiről csak annyit, hogy kb. 600 szökőkút található az óriási parkjában, ami közvetlenül a tenger partján fekszik és számos orosz cásár birtokaként szolgált.

Ezután következett az Ermitázs hatalmas múzeuma, továbbá pár templom, erőd és az Auróra cirkáló. Esténként órákat sétáltunk a város hat sávos sugárútján, a Nyevszkij Prospekten, ami csak úgy nyüzsgött az éjszakai élettől. Az utolsó itt töltött éjjelen pedig hajóra szálltunk, és a Néváról csodáltuk meg a lenyűgöző várost, ami egy jó időre beleivódott az emlékezetünkbe. Az utazás különlegessége volt még a fehér éjszakák, azaz ilyen északon igen későn (kb. 11 óra) ment le a nap, és egész éjszaka nem volt teljes sötétség, sokkal inkább csak szürkületi állapot uralkodott az égen.

Eztán Finnország felé vettük utunkat, ami teljes kontrasztban állt Oroszországgal szemben. A városok kihaltak voltak, településeket is csak igen ritkán érintettünk. Főképp a táj szépsége, a rengeteg tó és Helsinki volt lenyűgöző. Pár nap múlva áthajóztunk Tallinba, és inntől kezdve hazafelé haladtunk lassan.

Ami még igen különleges élményt nyújtott, az a Keresztek Hegye volt Litvániában. Ez egy vallási zarándokhely, ahol az elmúlt évek alatt több százezer kereszt gyűlt össze, egy egész hegyet belepve.

Végül is 12 nap elteltével megérkeztünk szeretett szülőhazánkba. Felejthetetlen volt számomra ez a körút, mivel rengeteg látnivalót láttunk viszonylag rövid idő alatt. Ezen felül belátást nyerhettünk a helyiek mindennapjaiba, az érintett országok történelmébe és helyi specialitásokat is kipróbálhattunk, mint pl: a rénszarvaspörkölt Finnországban. A szállásaink is nagyon kényelmesek voltak, az idegenvezető pedig kellőképp tájékozott. Egyedüli kellemetlenséget a határátkelés, valamint a rendkívül hosszú buszút jelentette, hiszen ezalatt az idő alatt bő 5000 km-t tettünk meg.

Összességében véve nagyon örülök, hogy anno elindultam azon a versenyen, és tervezem, hogy idén is részt veszek egy hasonló úton.